

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Cuiusmodi plaga exceperit illos, qui propter vaticinationem,
persequutionum authores extiterant. Cap. LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

motus à natura datos, ad acerbiora suppliciorum genera inuenienda intenderent.

Quot contra Christianos tormentorum genera excogitata fuerint.

CAP. LI.

Licuerat tum, licuerat inquam cernere, quanta cum animi alacritate, egregii pietatis athletæ, in crudelitate continua, non vulgares, sed nouas in dies singulos afflictationes pertulerint. Quippe modestia, quam nullus hostis aliquando læserit, furorem iracundorum & amentium ciuium multo effecit truculentiozem. Quæ incendii flamma fuit, quis cruciatus, quod tormentorum genus, quod non fuerit omnium sanctorum corporibus, nulla ætatis ratione habita irrogatum? Eo tempore terra reuera lachrimas effudit: mundus res vniuersas suo complexu coercens, tabido cruore inquinatus, fletum edidit: dies etiam ipsa præ lugubri prodigii calamitate obscurata est. Sed quid ista commemorem?

Quod Barbari Christianos summa cum humanitate susceperint.

CAP. LII.

Barbari inde iam gloriantur: qui quidem eos, qui per idem tempus à nobis aufugerent, in tutelam receperunt: & licet illos tenuerint, vt captiuos, tamen humanissime tractarunt. Nam non solum in ea securitate collocarant, vt salutem, sed etiam, vt religionis suæ instituta & ritus retinere possent. Et iam Romani hanc maculam ad longinquum tempus continuatam sustinent, quam Christiani, eis imprimebant, eo tempore, quo ex eorum ditioze eiectione, ad Barbaros confugerunt.

Cuiusmodi plaga exceperit illos, qui propter vaticinationem, persecutionum auctores extiterant. CAP. LIII.

Sed quid attinet pluribus, mæceros illos, & communem totius orbis luctum persequi? Sceleris vero auctores præterquam quòd in Acherontis barathrum

EUSEBII DE VITA.

ad perpetuum cruciatum detrusi fuerunt, turpem præ-
 terea vitæ exitum, quo misere interierunt, sunt conse-
 cuti. Nam bellis intestinis mutuò extincti, nec nominis,
 nec generis sui vestigium reliquerunt. Quod planè non
 illis obrigisset, nisi impia illa oraculorum Apollinis diui-
 natio, vim quandam adulterinam & adumbratam, qua in
 fraudem inducebantur, in se fuisset complexa.

*Praconium Constantini in deum, & signi crucis con-
 fessio, & pro ecclesiis & populis præcatio.*

CAP. LIIII.

TE iam Deum Opt. Max. oro obtestorque: Sis orien-
 tis incolis clemens & propitius & omnibus provin-
 cialibus diuturna calamitate contritis, per me famu-
 lum tuum curationem adhibeas. Atque ista non sine caus-
 sa, o omniù Domine, & sancte Deus, abs te postulo. Tuo
 enim impulsu res salutares & aggressus sum, & confeci:
 tuoq; vexillo vbique hostibus opposito, exercitum ab
 illis triumphantem duxi. Quinetiam si quando Reip. v-
 sus postulat, illa ipsa tuæ virtutis ac potentiae insignia se-
 quens, contra hostes audacter procedo. Et propterea e-
 tiam tibi animum meum amore & timore ritè sincere-
 que temperatum, totum dedo. Nam nomen tuum inge-
 nuè amplector: virtutem tuam, quam multis argumentis
 declarasti, quaque meam fidem firmiorem reddidisti,
 sancte veneror. Meos igitur humeros huic operi subii-
 cere equidem maturo, vt tuam augustissimam sanctissi-
 mamque domum, quam nefarii illi & impii, graui vasta-
 tionis scelere labefactarint, in integrum restituam.

Christianos optauit esse omnes, coegit neminem

CAP. LV.

Populum tuum pacem colere, & à seditione liberum
 vacuumque esse, pro communi totius orbis, & cun-
 ctorum hominum emolumento exopto. Qui autem
 errore ducuntur, pacem cum fidelibus pacis & tranquil-
 litatis oblectationem, læto animo capiant. Ipsa enim

re ca